

HUMORISZTIKUS KÉPES HAVI KOZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BARTALITS IMRE.

TARTALOM:

Az eszlári sakter. (Költemény.) — Kivonat a mennyei vörskönyvből. (Illés próféta levele Fátvós Károlyhoz.) — Nyilatkozat. — Havi krónika. — Juda-hymnus. (Költemény.) — Apróságok. — Juda családfája. (Kép.) — Eletnket és vérünket! (Képpel.) — A tiszta levegő. (Képpel.) — Triestben. (Képpel.) — Oroszországi kép. (Képpel.) — Ki a bűnös. (Költemény.) — Zsidó henezgés. — Phapucei népdal. — Egy ezred évrnek . . . (Költemény.) — Zsidó okoskodás. (Képpel.) — Szép Ludmilla. (Költemény.) — Magyar zsidók. — Keresztényekhez. — Levél a szerkesztőhöz. — A statisztika. — Fejtörő. — Szerkesztői üzenetek.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.
1882.

Zsidó orvosok viselt dolgai.

(Az életről merítve.)

I.

I. Midőn a zsidóorvos a beteg házának udvarába lép, nem siet a beteghez, hanem előbb megáll az udvaron, szét néz, és ha meglát az éresz alatt egy két száradó bőrt, megáll a bőrök előtt és kérdezi a gazdától: *hoj adja khelmed ezeket a bőröket?* A szegény gazda hiába szabadkózik, hogy most nincs a vásárnak ideje, mert a felesége halálán van, tessék hozzá bemenni. Mindjárt János gazda csak előbb alkudjunk meg a bőrökre. Ha a gazda még ekkor sem akar alkuba bocsátkozni, a zsidó igér 20—30 krt, és kijelenti, hogy addig nem mehet a beteghez, míg a bőröket meg nem veszi. A szegény gazda végre oda adja a bőrt kárral is, csakhogy felesége mielőbb orvost kapjon. — De azután meglát a zsidó az udvaron egy borjut és hasonló szemtelenséggel alkuszik kappanokra, ludakra, tyukokra, ganéra, buzára, zabra stb., s sokszor csak akkor megy be a beteghez, midőn az udvaron a gazdának fele vagyonát potom áron megvette. Végre bemegy a beteghez, itt messé alkuszik, hogy a beteget 50—60 frtért meggyógyítja, és összeg az udvaron már megvett bőrök, borju stb. árába lesz betudva, de mindig úgy, hogy azért a zsidó pénzt is kap, de összegről aztán váltót vagy kötelezvényt vesz, de ha ez nem sikerül, akkor úgy gyógyítja a beteget, hogy gyorsan meg ne gyógyuljon; ha a betegnek pl. hasmenése van, még hashajtót ad neki, vagy higany tartalmu szerekkel addig tractálja a beteget, míg az óriási szájbeteget, u. n. nyálfolyást kap, akkor aztán ezt gyógyítja 6—8 hétig. Ezalatt a fizetésen felül naponta kipumpol valamit a betegtől, illetésképen szólván az udvaron keresztül mentében: „Ejnye de szép kappanjai vannak kigyelmeteknek, az én feleségem a Rifki már régen szeretne kappan pecsenyét enni, de nem tudok sehoh keríteni, épen ilyen óhajtana mint ez a kigyelmeteké. Persze hogy még az nap elküldik neki a kappanokat, csakhogy gyorsabban gyógyítsa a beteget. — Szegény beteg, ha tudná, hogy az ő betegsége szemtelen üzérkedési czelokra és családja nyomorítására van felhasználva!

II. Ha egy zsidó orvos beteszi lábát egy faluba, nem a betegek gyógyítása, mint inkább nyereszkeresési gescheftnek képezik főgondját, e végből valamennyi handlé zsidóval összeköttetésbe lép, azoknak pénzt ad, úgy, hogy ezek az ő pénzével az ő számára gescheftelnek, s ő többnyire kizűtik tartózkodik és ügyel arra, hogy ki hogyan szedi az ő számára a bőröket, nyulakat, tollat, libát, stb. — Ha beteghez keresik a Dr. urat, rendszeren nem találják másutt, mint egyik, vagy másik házal zsidónál.

III. Ha valahol beteg van, és nem ő gyógyítja, oda úzeni, az utczán vele találkozó cseléd által, hogy ő mennyire sajnálja, hogy a szegény beteg oly soká szenved, ő megtudná gyógyítani, neki most kitűnő új orvossága van, ami befurakol a házba, és a beteg nem gyógyul, azt mondja, hogy ő nem tehet róla, az a goj patikárius az oka, mert nincs a patikában az az orvosság a mitől a beteg meggyógyulna, — hanem hát ha akarják, ő meghozatja azt az orvosságot Párisból, Chinából, de annak az ára 30—40 frt, amit az ő kezébe kell előre lefizetni.

IV. Ha másként nem sikerül neki valamely családhoz befurakodni, összeköttetésbe lép a ház cselédjével, ezekkel barátságot köt, s rá veszi őket, hogy szinleljenek betegséget és öt hivásak, — a mikor aztán ily uton az udvaron keresztül menve találkozik valamely családdal, rögtön nagy alázattal, nagy részvétellel kérdézősködik a háziasszony, házi ur egészségi állapota után és ajánlja kitűnő orvosságait.

V. A zsidó orvos mindig 8—10 diplomával szokott fellépni*) ily óriási dícséreteket ő mindig más zsidókkal által mondat magáról, egyuttal hozzá teszik, hogy ő mehetett volna doctornak 1000 frt fizetésre D.-be, vagy 800 frt fizetésre U.-ba, de ő mindakettőt visszautasította mert csak khlygelmeteknek akarja csupa szertetből felalozni magát. Pedig a szemtelen kutyát az ördög sem hivta, s ott is, a hol azelőtt lakott, az éhségtől majd megdöglött. A 8—10 diplomában az elemi iskolai bizonyítványok is benn foglaltatnak.

VI. A zsidó doctor kimegy a piacra elemi czikkeket vizsgálni, ott meglát egy szegény gyömlösös kofát, és így beszél hozzá: „hát khendnek ki engedte meg hogy itt áruljon dinnyét.“ Felelet: A biró ur. — Mit biró ur, ő nem tudja megítélni, hogy egészséges, érett-e a dinnye, azt csak én vagyok hivatva megmondani, tudják hogy ki vagyok én? Én vagyok a falu fődoctorja, — nem tudják khentek, hogy hol lakom én? Aftu in abban az új cseresep házában. Nekem két gyermekem van, azok nagyon szeretik a dinnyét, gyümölcsöt, azért küldjenek az, azok gyerekeimnek mielőtt árulni merészelnének, mert különben kiboritom kosaruknak vagy elkergetem khentek a piacról.

VII. A falu új zsidódoctorja követelte a mézáróstól, hogy az ő engedelme nélkül egy birkát sem szabad levágni, ezután ő fogja a

levagandó állatokat visítálni, mert az a törvénybiró,*) a ki eddig visítált, az egy paraszt, az nem ért hozzá, és nagy számar. Ebből kifolyólag felhajtottak egykor 13 drb birkát a község házához, de 3 drb beteget szándékosan keverték közéjük, ekkor hivatták a zsidó doctort, hogy nézze meg a birkákat és mondja meg, vajjon egészségesek-e, és lehet-e őket vágni, — a zsidó doctor (alacsony kis ember volt) bakkecske módra ugrálva össze-vissza, a birkákra egy pillantást vetett és azt mondta, hogy levághatják mind, csak előbb neki darabonként jelen vizsgálatért 10 krt, összesen 1 frt 40 krt fizessen a mézárós. Ekkor a biró odahivatta az egygyűlü faluszolgát, hogy nézze még ő is a birkákat és mondja meg, hogy le lehet-e őket vágni? A szolgál egy pillanatra kilökte a csapatból a 3 beteget. — Így sült fel a zsidó, és többé nem mert egy irányban szemtelenkedni.

nosche.

*) A községi előjárók egyik tisztességes, értelmes tagja.

H I R D E T É S E K.

Antiszemita jelvény (melltű) tisztá ezüstből, darabja bérmentes küldéssel (ha az összeg postautalványon előre küldetik be), 1 frt 25 kr. Megrendelhető a „Füstölő“ kiadóhivatalában.

Abonnements-Einladung.

Die im Dezember 1879 von Pinkert-Walbeug in Dresden als Wochenblatt begründete, seit dem 1. Januar 1881 zweimal wöchentlich, und seit dem 1. April 1882 täglich erscheinende

Deutsche Reform

(eingetragen unter Nr. 1224 im Post-Zeitungs-Cataloge)

ift das Organ der **antijüdischen** deutschnationalen Reformpartei, der **Annalt** des **wertkäftigen Volkes** gegenüber dem **internationalen Manchestertum** und **Börsenliberalismus**, das von allen Seiten total unabhängige Central-Organ der antisemitischen Bewegung in Deutschland, Oesterreich und Ungarn, mit einem Worte: ein unersproden und in schnelliger Weise den Uebermuth und die Herrschaftsgelüste des **modernern Judenthums** bekämpfendes **Tageblatt**, das sich zum Vermittler des **ehrliehen** Geschäftsverkehrs genacht hat und demzufolge (fast das einzige Blatt der Welt) alle Inzerate von jüdischen Firmen, von Neckamehelen, Rampsfern, Wanderlagerern, Geheimmittelschwindlern u. s. w. konsequent zurückweist. Es bringt täglich politische und volkswirtschaftliche Leitartikel, beiprucht in volkstümlicher und promptester Weise die politischen Vorkommnisse und Missstände der Gegenwart, unterrichtet über alle thatfächtigen Vorgänge, welche das jüdische Raffinement, die jüdische „Intelligenz“, die jüdische Ueberhebung und die jüdische Freiheit zu Tage fördert, bringt fests die neuesten Nachrichten, Coursberichte u. s. w. und bietet endlich im **Feuilleton** fests gediegene kerndeutsche Erzählungen und Original-Novellen, Besprechungen über Theater, Künste, Literatur u. s. w., so daß es jedem w a h r h a f t l i b e r a l e n deutschen Manne für das Geschäft und den häuslichen Seid aufs Wärmste empfohlen werden kann.

Das Abonnement beträgt bei sämtlichen Postanstalten Deutschlands und Oesterreich-Ungarns nur **W. 2.50. pro Quartal** excl. Bestellgeld bei freier Zusendung ins Haus. — Inzerate nur anständiger Firmen, pro Gehaltene Reitsseite 10 Pf., finden durch die „Deutsche Reform“ weiteste und zweckmäßigste Verbreitung.

Mit Probeblättern steht jedersseit gern und portofrei zu Diensten
Die Expedition der „Deutschen Reform“
Dresden.

Csak keresztényeknél vásároljunk.

*) Mojsze mach dich grojsz.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS: BARTALITS IMRE. — A FÜSTÖT EREGETI: KÉNKŐ.

ELŐFIZETÉSI ÁR
postai bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondor vagy ennek
térfogata 5 kr.
Nyilttér soronkint 20 kr.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Az eszlári sakter.

(BALLADA.)

A mit én most elbeszélék, mint az irás olyan az,
Vagy husz sakter tanuság rá, szóról szóra mind igaz,
Husz sakter és három város, Nyiregyháztól Eszlárig,
Az eszlári réteken tul, a dadai Tiszáig.

(Hej de mit ér a tanuság,
Ha szomoru a tanulság.)

Az eszlári sakter kése, akár a nap oly fényes,
Pejeszére és késére nem hiába hogy kényes,
Mert késének nincs is párja széles e nagy hazában;
Nem egy csirke, nem is egy lud vértett már el nyo-
mában.

(De mit ér a kóser csirke,
Ha majd tréfi lesz a vége.)

Akár sakter, akár nem az, ember marad az ember,
A Majset is megirigylé, ha több nem, hát husz sakter,
„Ne henczegj úgy a késeddél, mi is metszünk úgy
mint te,
Pejeszünket elfogadjuk, jer hát velünk versenyre!”

(Az Istóczy bár mit mondjon,
Ily sport nem volt a világon.)

Értékének tudatában büszkén felel a Majse:
„All az alku, husvét este jöjjünk össze versenyre,
Tisza-Eszlár temploma lesz versenyünknek színhelye,
A ki akar, mind eljöhet, nem félek én egytől se.

(Mind ott voltak husvét este,
Nem hiányzott, de csak egy se.)

A guillotine kése alatt sem vértett oly sok ember,
Mint a mennyi csirkét ludat vág halomra husz sakter,
Midőn aztán készen voltak, így szóltak a Majsehez:
„Rajta testvér, mutasd meg, hogy értsz-e így a met-
széshez?”

(Jobb lett volna nem mutatni,
S ezért bitó alá jutni.)

Megmutatom, hogy mit tudok, figyeljetek szavamra,
Nem művészet csirke fejét lemetszni egy vágásra;
Olyat, minőt én mutatok, éltetekben nem láttok,
Tüstént hozom az én csirkém, csak egy perczig vár-
jatok.

(Eltávozott a Majsele,
A husz sakter várja egyre.)

Solymosiné özvegy asszony be szép leányt nevelt fel,
„Eszti lányom hozz festéket, mielőtt jő az éjjel,”
Vette Eszti az apró pénzt, sietett a zsidóhoz;
Akkor lesz ám csak nap a nap, ha festéket haza hoz.
(Várhatod az Eszti lányod,
Isten ugye, sohse látod.)

Jó a Majse a templomba, a karjában mi lehet,
Oda mennek a sakterek, bámulnak is eleget,
Mi is lenne a karjában — Solymosiné kis lánya,
Keze, lába összekötve, tele tömve a szája.
(A sakterek nézik-nézik,
Pejeszüket szörnyen tépik.)

Veszi Majse a kis Esztert fejénél, és nyakánál,
Villog a kés a kezében, — Eszti lelke égbe száll,
Égbe szállt az Eszti lelke, testét pedig elásták,
Bármennyire kutatták is, soha meg nem találták.
(Ha eddig meg nem találták,
Már ezental sem találják.)

Szól a Majse: „A fogadást látjátok, hogy megnyer-
tem,
Tudtam én, hogy nincs oly sakter mint én vagyok
seholsem,
Nincsen párom, nem volt nem lesz, esküszöm a thorára
S igaza van, egy sem lesz több, s őt huzzák a bitóra,
(Hej, felhuzzák nemsokára,
A legmagasb bitófára.)

Kivonat a mennyei vöröskönyvből.

Illés próféta levele Eötvös Károlyhoz.

TARTALOM. Más az ötvös, és más a cigány-kovács. — Szűz leányokat pótló kecskék. — Megoldása annak a themának, hogy vajjon mezétláb vagy lakk cipőben lehet-e előbb menőrszájba jutni? — Zsidó dának, kiknek glacié keztyűvel fedett kacsóik reddeiken valaha reték termelt. — Egy telekkönyvezett bírtok, melyre Illés próféta kapott előjegyzést, mint ma Arabi pasa igazol — Beeresztik-e a zsidó orvosokat menyországba? — A Wahrmann-féle (zsidóknál) szalonképességre vergődnek. — Ha az izraeliták annyira tisztelnék a keresztényeket, mint egykor Mózes a hőrehegyi égő csipke-bokrot, úgy tüzes szivarral nem menődnek be tisztességes ember házába. — Műz zsidók érdemelnék több szánalmat, azok-e, kik a piramisok építése közben elhulltak? vagy azok, kik a piramidli-pártit mellett lehunyóok? — Gabnás zsák és a bilkom. — Ha József szemérmes volt Putifár feleségével szemközt, mért ne lenne még szemérmesebb dolog az, ha az ügyvéd magát a feleknek kínálja? — Tisztelem a szülleit.

Sir! azaz kedves atyámfia Izraelben! Mikor nevedet először hallottam emlegetni, azt hittem, valami potyadéka vagy annak a híres tanfelügyelő gyártó Eötvösnek, a ki ami kis dicsőséget „C a r t h á u z i“ -jával fejére halmozott, azt az oktatási törvénnyel legráblálta, hanem utóbb azután megtudtam, mikép te csak olyan cigány-kovács vagy, a ki talmi aranyból dolgozol. . .

Itt a másvilágon szinte szóba jött az eszlári eset s én és az öreg Mózes is szerfelett megbotránkozunk a mai zsidó generatió ostoba magaviseletén, mely a mi törvényeinket sarkából kiforgatva, szűz leányok vérén akar ide hozzánk mennybe jutni, hol alig vagyunk zsidók mindössze hárman, — a többi pokol töltelekét képezi.

Hát nincs oda lent elég sok kecske? (nem szabókat értek,) hogy azok szűz vérével elégíthessék ki természet-ellenes gerjedelmeiket?

Legyenek becületes emberek mint én, kit isten ide tüzes omnibuszon szállított, és dolgozzatok. Mikor a földön jártam, mezétláb csatangoltam a pusztában s nem étem liba pástétommal, mint ti,') hanem beértem azzal, a mivel a hollók tápláltak; ti meg alig hagyjátok félbe a rongyszédést, máris lakk cipőt huzztok cseresepbőrű s ludtalu csánkjaitokra és a koresmákban fitymálva válogattok az ételekben. Az után mivel kezdetleges bodfaza sipotokkal teli tilinkózzátok a falvakat, ti mindnyájan zenési kapacitásnak tartjátok magatokat s 1500 forintos zongorán alól meg sem álltok, pedig ha kedves leányaik kezeiket, miknek hasadékaiban valamikor a reték mag is kilelt, házi foglalatosság után nyujtanák ki s a hozzájuk sem nevelés, sem rang tekintetében nem illő putzparádét elhagynák, nektek nem kellene annyit psóreszolni a szegény keresztényeken, kiket ti gojoknak hívtok. . . Lássátok, engem is érzékenyen sújtott az alexandriai catastropha, hol még nekem egy kis telekkönyvezett ingatlanom, és egy tplomom is van, azaz csak volt, mert Arabi pasa elégette és kirabolta; de jobb is, mert abban az orthodox zsidók oly sok ostobaságot vittek véghez, hogy mérgemben erős náthát kaptam. Mindjárt jelentkezett is a pokolból egy zsidó doktor, gondolom a híres pesti Leitner, de nem eresztettem rapportra, — majd elmulik magától is, ha a „Pester Lloyd“-ot nem olvasom.

Hogy Magyarországon vagy bár hol is összeharagotok, az mind igen szép, de vegyetek is egyuttal példát a madarakról, melyek midőn a Wahrmann öcsém által a képviselőházban emlegetett s nektek száritott

állapotában fogporul szolgáló megnevezhetlen materian túl akarnak adni, akkor frakkjukkal a fészekből kifelé fordulnak, — nehogy saját tanyájukat lakhatalanná tegyék.

Ha szelidséget akartok tanulni, akkor menjetek vissza képzeletben Hóreb hegyéhez, melynek tövében az égő tüskebokor közelében még Mózes dedükötök (vagy minek is mondjam) is levetette Pappenheimer-féle cszmáit s úgy közeledett az Urhoz, — nem mint ti, kik még a nem nektek való nóbélbálba is wasser-dicht stiblikekben tolakodtok be, — raszt-stund alatt fogyasztván a bűdös vereshagymát.

Az egyiptomi vésznapok alkalmával néhányat vün ünsere Leut hamarabb juttattak ugyan Ábrahám kebelébe, mint az illetők óhajtották volna, de ne feledjétek el, hogy Fárao király a gonosz Arabi pasához képest ördög volt, ki őseitekkel azokat az adóvégrehajtótól magassága miatt mentes pyramisokat csináltatta, ti pedig csak pyramidli pártit játsztok naphosszat a kávéházakban s ezer között alig akadna most egy olyan József, a ki Putifárné ifjuasszonynak ellent tudna állni, de még kevesebb lenne a végre József, hogy Benjamin vagy Szułjme testvére gabnás zsákjába arany és ezüst billikomokat csempésszen, mert ti azt mai napság inkább ki szoktatok ömnet lopni.

De térjünk a dologra! Nekünk itt a purgatoriumban nincsen ügyvédi kamaránk, de annyit mégis tudunk, hogy ugy cselédszerzők utján nem valami tisztességes dolog a feleket mint valami stigliczeket enyves vesszőn fogdosni, azért igen komolyan megkellet volna fúntakolni mint tesz az, mikor te és bűrtársaid Tisza Eszláron a „három királyokat“ akarjátok járni, holott, ha napkeletiek vagytok is (a mennyiben ilyenkor szoktatok lefeküdni,) de bölcsék semmi esetre sem lehetek, már csak azon oknál fogva sem, mert azt itt másvilágon akár melyik zugírás is tudja, hogy a panaszlott nevében annak feleségétől nem lehet meghatalmazást venni Mondd meg Egresy Nagy László alügyész urnak, tiszteltetem a szüleit, kik bizonyosan okosabban cselekszik vala, ha helyette egy választó malacot nevelnek fel, mert aki olyan merev tagokkal jár a törvények ködmenében, mint a Góliáttal verekedni készülő Dávid — annak reputációját csakugyan elhedegülte a közvélemény előtt — nem Dávid, hanem az eszlári sakter.

Szerető rokonod

Illés.

Nyilatkozat.

Knofellblüh Smülé ur üzleti irigységből eredő roszakaratból azt a vádat terjeszti rólam, mintha én 120% alatt pénzt adtam volna. Én Knofellblüh urnak két hiteles tanu jelenlétében kijelentettem, hogy állítása aljas rágalom.

Mint tanuk:

Kovács Péter s. k.

Horváth János s. k.

Jájunkéf Solettap s. k.

Mindentikből kifosztott gojok.

Embertimár.

1) Mír csak összefogallak velük téged is, hisz te is olyan környülmétét politáikát folytatás.

Havi krónika.

Augusztus.

1-én. **Judrák Péter** bécsi piarista provinciális egy zsidó leány kedvéért kivetkőzött s azzal házasságra kelt. A ki olyan hajlandó a tisztességes dolgokból kivetkőzni, nem méltó rá, hogy őtet, mint a társadalom testén rágódó (Jud)rákot valaki meggyászolja.

5-én. **Jánosházán** az uzsora áldozatai az ottani zsidókkal egy kis atletikai mutatványt rendeztek az ivesek és orvosok javára. Lám, lám! a zsidógyűlölet Magyarországon már nem olyan tropikai növény, melyet üvegházban kellene plántálni, — közönséges gyp az, mely már minden keresztény udvarán felveri magát.

12-én. **Brünnben** egy Ballon nevű zsidó bankár szegény napszámásától elvonta munkabérért, melyért a közönség sárral hajálta s kénytelen volt egy istállóba menekülni. Épen neki való helyre talált. Most még csak az van hátra, hogy nevét Ballonról Baromra változtassa, s minden rendben leend.

17-én. **Drezdában** antiszemita congressus lesz, mert a levégő már annyira inficiálva van a zsidóktól, hogy fertőzelenitéstől kell gondoskodni nemzetközi uton.

19-én. **Tapolczán** az emancipáció eltörlése tárgyában az intelligencia részvétele mellett gyűlést tartottak. Az alispán, kinek családja egykor szinte kénytelen volt a zsidó Molochnak birtokaival meghozni az áldozatot, most az evangelium szavai szerint kenyérral akarta viszonzni a kőhajításokat, s azt be szeretne volna tiltani, de mivel „a virágnak megtiltani nem lehet“ stb. a pseudo nagyságos ur zsidó védő kohás puskája csütörtököt mondott s a gyűlés fényes siker mellett meglőn tartva „c s a k a z é r t i s“.

20-án. **A szt. István** napi népnéppélyen ismét tanui voltunk a zsidó szemtelenségnek. Ugyanis Buchwald Sándor vasbűtor gyárossal írásbeli szerződése volt a rendező bizottságnak, hogy ő nem fog az ott felállított székei után többet mint három krajczárt szedni, s mégis nemcsak hogy unjonnan festett székeket rakott ki, s ez által többeknek ruháját tönkre tette, hanem még a székekért is 20, 30 krt. sőt este két, három forintot szedett, s tetőzte szemtelenségét avval, hogy felhasználva a vidékiek járatlanságát, azoktól is díjt szedett, kik a tópart lejtőin a fűvön ültek, és székeit is többeknek adván el egy és ugyanazon időben, sokan a drága pénzsel megfizetett helyőkre le sem ülhettek. Ugy hisszük ehhez nem kell commentar.

24-én. **Egy evangélikus** lelkész kopénye alá bujt zsidó vagy zsidóbarát „A tiszta-eszlári gyilkosság“ című enyvesvesszős füzetet bocsátott ki a magyar keresztény közönség félrevezetésére. E füzetből a foghagymaszag már a borítékon is büzől. Nehogy a magyar közönség rámenjen erre a lépre!

24-én. **Triestben** „Fuori ebrei“ kiáltásokkal megrohanták a zsidókat s azokat jól elpálhálták. Csodáljuk, hiszen oda nem jár a „Füstölő“ s mégis van heccz, miből önkényt következik, hogy a levégőben van valami; — ergo a zsidókérdést nem kell teremteni, mert az ugys régóta existál.

26-án. **A török szultán** tiltakozik azon szerenese ellen, hogy a zsidókat Palaestínában telepítsék le, mert maga is azon van, hogy e poloskaság kivesszen onnét. E helyett azonban azt javasolja, mennének az izraeliták mint hajdan a vörös tengerbe.

28-án. **Csernatóni Lajos**, e vén politikai herélt, a kimulófélben levő „Ellenőr“ utolsó napjait megkeserítve, káromkoló cikkeket ír benne az antiszemiták ellen, és szörnyen eszi a méreg azért, hogy dühbongyói miatt az antiszemitáknak még csak hajuk szála se görbül meg; elnevezi és lefesti őket butáknak, szédlelgőknek, szamaraknak stb. és nem veszi észre, hogy az ördögben megboldogult „Ellenőr“ előfizetőinek kárpótlásul és buszszátalóni tulajdonképp csak a saját jól talált arcképevel kedveskedett. Te fogatlan vén tigris, neked az eledel már csak tücsök és bogár, ... no meg macses!

31-én. **Az esztergommegei** Bucsa községben egy leány elűnt, mi azon gyanura szolgáltatott okot, hogy valami zsidó sakter vette pártfogás alá; nehány nap mulva azonban szerencsésen előkerült. Most tehát az ottani zsidóbarát szolgabíró akként akarta barátai reputációját megmenteni, hogy az előkerült leányt Bucsuban és a szomszédos Bátorkeszi nevű községben dobszó mellett körülhordoztatta. Szegény leány, ő hát már fiatal korában dobra került, míg némely Somssich Pálfele emberek birtokai csak vénségükre járnak így.

Juda-hymnus.

Ha külföldről jöttél hozzánk,
És vasúton Pestre hajtsz,
Szaglál spiozil, algazil, sbirr,
S elcsukat kapitány Thajsz.
Minket „hunczfut“ „gaz“ zsidókat,
Békén hagy razzia, hajsz.
Nyúlunk zsebbe, abba, ebbe; —
Éljen a jó Tisza, Thajsz!

Rabolj, gyilkolj hát rakásra,
Néveg él csak a törvény;
Hoszter ur is gyilkolt, rabolt,
S még szenved is a szegény.
Használj filaktériumot,
Onts laskára szűz goj vért;
Fogadd Eötvöst meg, s szórd a pénzt,
Nem lesz bajod semmiért.

Ha udvarló vagy, s a lánytól
Meggkérde: hogy vág a bajsz?
Konstábler és zsandár les rád,
S bedugat hős Tisza, Thajsz.
De minket, csirkefogókat
Békén hagy razzia, hajsz,
Sőt megnyúzzuk Magyar „hont“ is,
Éljen a jó Tisza, Thajsz!

Szemteleneké a világ,
A szemesek koldusok,
Van pénzünk, mint polyva ... ha, ha!
Keresztények sirjatok!
Remeg tőlünk már a világ,
Jön ellenünk a sok hajsz.
Ott kilöknék, itt ölénék,
— Ugye édes Tisza, Thajsz?

Kénekö,

Aprósdágok.

— No Mojsli, ha én a te ábrázatodra nézek, mindég el kell magamat nevetni, — mondá valaki egy pupos, görbelábu és nagyorru zsidó ismerősének.

— Nő! akkhor thomácsolom moghának, hojd ne járasson a „Füstölő“, hanem adja nekem a heljét az 1 florin előfizetés, én minden héten megmuthatok érthe magamat.

A zsidó betér egy czukrászdába s rendel magának fagylatot. A mint azonban a fagylatot már meghozták, egy úri embernél egy porció finom almás rétest pillant meg a zsidó, melyet szerfölött megkívánt.

A czukrász elviszi a fagylatot, hoz egy porció almás rétest, melyet a zsidó elkölt. A zsidó a rétes elfogyasztása után kifelé indul.

— Hallja az úr — szól a czukrász, — fizesse meg a fagylatot.

— Was? — etthem én fagylat?

— Hát akkor fizesse meg a rétest.

— Nő! nem adtham én moghánokh a rétesért egy porció fagylat?

Biró: Micsoda foglalkozása van önnek?

Zsidó: Khülönös, hojd olyan rövid emlékezete van önnek, hiszén uszoráért háromszor, csalásért pedig ötször voltam már a khezé alatt, — mégsem thodja a rangomat?

Juda családfája.

„Eletünket és vérünket!”

Pauler: Mit akartok mákvirágok?

Sakterok: Mint hogy Ökrösi Nagy László, Bary vizsgálóbíró lakása elől a leibluszárt elvonta, — mi önkényes disz-
örséggé alakulva, mint egykor Mária Teréziához Pozsonyban a magyarok, kiáltunk nagyméltóságodhoz.

Pauler: Köszönöm az ilyen megtiszteltetést, de nem kérek belőle. Különbösen is megjegyzem, hogy a pozsonyi országgyűlésen megjelent főurak azt mondták: életünket és vérünket! “ti meg azt kiáltjátok a magyaroknak, hogy: „Pénzeteiket és véretek.” Pusztuljatok szemeim elől. Tarkarodjatok Ötvös Károlyhoz!

A tiszta levegő.

Angoltourista: (A hegy tetejére érve) Hah! mily tiszta levegő van itt fent a magasban!

Oláh kalauz: Meghiszem azt, domnulu, nem járt itt még zsidó.

Triesztben.

Ánglius: Goddam! be rossz világ van itt ..

Magyar: Ah! de hogy, hisz ez csak egy kis demonstráció kíván lenni a szalamuceszerektől az osztrákok iránt, megmutatandók, hogy mennyire élnek-halnak értük. Részemről jobb szeretném vala, ha ezt a tízes mannánt a mi büröcépületünk körül akkor bocsájtják alá, midőn oly süriően állják azt körül.

Ánglius: My dear child! Önnek igen antiszemita szaga van.

Magyar: Bizony uram, faz ördög nem luszik, hanem csak bóbiskol.

OROSZORSZÁGI KÉP.

Elődeik Jerichót, a muszkák pedig ezeket ostromolták.

Ki a blünös?

*Tekintetek kissé a hon körül,
Valjon ki sir? És mily kevés örül.
Atok, sóhaj száll föl az ég felé...
A csalást a nép megelégeté,
Mindenki „corruptiót” emleget,
Nyögnek tovább, s nem tesznek eleget.
Érzik sokan, de hallgat az ajak,
S ráhagyják: a zsidók hadd csaljanak!*

*Ellenzék dühvel vádolja Tiszát:
A nemzet elvesz, s várja: mi lesz hát?
Tünődnek rajta a „felsőbb körök.”
A haraszt, ha nem rázzák, nem zörög,
Legvezgetik a kormány tetteit;
De a bajon mégis egy sem segít.
A rejtvényt egyik sem találja ki:
Gaz zsidó a keresett „valaki”.*

*Kigypót mélenget keblén a magyar,
S későn jó rá, mily gyilkos fajt takar.
Külnemzetek kiűzik e férget,
S hozzánk tárt karokkal várva térhet.
Szép a „könyör” s „egyenlőség” szava,
Csak ész, tapasztalás ne szólana!
Szopora a zsidó, mint sáska had,
Rusztit, emészt s egy helyben nem marad.*

*Az boldogul, ki szemtelen, ki csal,
Zsidó kezén sok birtok, hivatal;
Jó majd az ezredéves ünnepély,
Sok ujdonsült magyar göggel beszél:
„Finis Hungariae!” zsidó az úr!
Szegény magyar, nyelvedből is kitér,
Lesz Árpád földje latrok gaz helye,
Mit is törődik a magyar vele?!*

Tömjén.

—○○○○—

Zsidóhenczegés.

Szt.-Tamason pár hét óta Szigethi szintársulata mulattatja a közönséget.

Folyó hó 22-én, midőn a szini előadásra mentem, szokásom ellenére nem foglaltam el bérlet helyemet, hanem e helyett a jegykiadó közelében egy arnyas fa alá telepedtem le. Időközben egy helybeli izraelita jelent meg, ki vonatkodott a belépti díjat megfizetni, vonatkodása közben közte és a jegykiadó között a következő párbeszéd folyt le:

Jegy k i o s z t ó: Milyen jegyet méltóztatik parancsolni?
P a s k u s z s i d ó: Jegyet? Miféle jegyet? nekem nem khitl semmi jegy.

J. Bocsnát uram, de jegy nélkül senkitem bocsáthatok a nézőtérre, tessék a szobába menni!

P. z s i d ó: Was! engem sem ereszti be? Verfluchter Istóczy'scher Mensch. Todja-e kívül beszél s ki vagyok én?

J. Nem vagyok szerencsés uraságotat ismerhetni, úgy lát-szik még nem találkoztunk.

P. z s i d ó: No also, hogy szerencséje legyen engem megismerhetni, hát tudja meg, hodj én vagyok a Herr von Paskelo de Paskus ur.

J. Paskus? hisz ugy a neve körözve volt nagy összeg sikkasztása miatt.

P. z s i d ó: Hja! az az én nagybátyám, az még nagyobb ur mint én, becsületes és tudományos ember, az khérem nem szükkött meg, csupán sietve utazott el s a pénzt zsebében felejtette. Talentuma még az enyémet is felülmúlja; — pedig tudja meg, hogy én böcsületes szappanos mester vagyok, ki két nyáron tanultam az én mesterségemet, bejárva Bács-Bodrogh vármegye alsó részének jó részét, hogy tudományt szerezzek, ezt vándor könyvem is igazolná, ha azt oh gonosz fátum! még felszabadulásom előtt el nem vesztettem volna. Legfinomabb steárin gyertyáimért, melyeket fagygyóból gyártottam, mindenesetre kitüntetést nyerek, ha azon időben az a miniszternek született Wahrmann ül a bársonyszéken.

J. De kérem, ne tessék feltartóztatni, el vagyok foglalva, be tetszik menni vagy sem?

P. z s i d ó: Igenis be fogok menni!

J. Hiszen jegye nincs.

P. z s i d ó: Igenis van, volt és lesz is mindig.

J. Van ám kérem, de az csak az emancipatoria érvényes.

P. z s i d ó: Todja meg, hogy ha még egyszer feltartóztat, ugy bepörlöm: 1-szor mint útonállót, 2-szor feloszlato az egész országban a szintársulatokat, 3-szor minden színházat kiadok haszonbérbe lóhürmagtárnak.

Ezek után a tömeg közt erőszakkal betolakodván, dühösen csap az asztalra: „Kelner! 3 porció vöröshagymát a legjobb 69-iki termésből, egy kifli, fél üveg szóda, 2 kr. snupftabak!”

Mereven néz körül s dudolja: Ma ismét soka kultság. No hadd lássák a gojimok, hogy a Paskelo de Paskus ezt megtethi.

Egy antisemita.

Phápuczi népdal.

(Éneklé egy „böcsületes” ganef.)

Ad notam: Voltam én már...

Rungyszedhő vóth az ophám élethében.

De én fija ennél már thübbe vittem;

Megthonoltham g'scheffhelni,

A gojnakh bhóret nyózni

Jhól érthetthem.

Ha valahol vásár vóth, én otth vótham,

S otth minth ganef sáfár- és thulmácskhodtam.

Az eladó a vevő

Fhüthetth mind a khetthő

Najd bankhóban.

Idj csináltham sokh rebach és sokh geseft,

A mig véghre sukh phénzem, sukh földem letht.

Van phaluthám van bankhom,

Van aranyos fogathom

So wahr iach leb.

Mosth mégh csakh név hiányzik, de ha élekh

Nemsukhára arra is majd szerth theszechk

Madjarusath, fhényeseth

Óriáshat khényeseth

Phénzerth veszekh.

Akhor thodokh Rükfkelebn meg a Szháli,

Khopnakh szép flérj, najd óri családbeli.

Edjik gróf, másikh báró,

A khi nem zsidófaló

Minth Isthóczy.

Azothán ho graf, báró lesz az én vő,

Bethómetem átkhuzott szád „Füsthölő”,

Isthóczy-nakh azt mondom,

Zsidókúra bár mith fogjon

„Üssön menykő!”

Összeszedte: Nyaktiló.

Egy ezred évnek...

Egy ezred évnek nagy viharjai
Tomboltak át szép hazánk felett;
Egy ezred évnek zugó harczeit
Nem dűnheték meg e hős nemzetet!
Fél-istenként áll a Magyar...
Meghajolni nem tudott soha:
Megrázkódhatott a föld... ő állt
Míg csak kezében kardja villoga!
A fél világ jöhetett ellene:
Megmérkőzött mindenkor vele!

S most... most ha széjjel nézek e hazán,
Szívemben fájó, kínos érzet ég...
Meggörnyedve van... ott ül a nyakán
Egy nyomorult, gaz, aljas söpredék!
Mit nem tehettek vézes századok,
Most e bitang zsidó-faj tette meg:
Járomba hajtja büszke nemzetem,
Kit egy fél-világ népe rettegett!
Piszkos esalással, undok lelkelvel,
Égő gyalázat, mit e faj mivel!!

Égő gyalázat... Fel, fel nemzetem!
Kergesd pokolra e galád hadat,
Mely beszenyezni készül nagy neved...
Ne várd, míg eltemet az árajlat!
Mert így megérjünk: mit vérrrel szerzekén,
Hős apáinknak ősi birtokát,
Zsidók fogják bitorolni majd...
Fel, fel nemzetem, ne törd ezt tovább!
Hogy az ezer év ha betelni fog,
Ne legyen rajtunk már e szenny, piszok!

Balambér.

Zsidó okoskodás.

Magyar gazda: Megkövetem alássan a tekintetes ügyvéd urat, fogadják el ügyeimben tett szives fáradozásai elismerésül e bornyut.

Zsidó ügyvéd: Mit beszél itt maga? Mit csináljak én evvel a bornyúval? Talán bizony én szoptassam. Hát nincs magának annyi esze, hogy az anyját is elhozta volna?...

SZÉP LUDMILLA.

(Ez is adalék Tisza-Eszlárhoz!...)

I.

Szép nő vala Ludomilla,
Hivatalnok férje,
Szép nőnek sok kell ruhára,
Férjnek nem volt pénze.

Pénz a szépség, ám tudá ezt
Ludomilla férje,
Elhatárá: a szép hitvest
Beváltja, s lesz pénze.

Sete bankár ily ügyekben
Nem igen néz pénzre.
„Ő megveszen, szép hitvesem“
Szól Ludmilla férje...

Pamlagon hever Ludmilla,
Nincs otthon a férje;
Lábainál bankár nála,
Kinek sok a pénze.

„Csak bátorság drága uram,
Ketten vagyunk.“ „S férje?“
„Távol innen korcsmbán van,
Ott ül, míg lesz pénze.“

Kéj ül a bankár szemében,
S nem gondol a férjre,
Mindent feled a hó keblen,
Azt is, hogy sok pénze.

Robaj hallik. A bankárnak
Földre esik pénze;
Ajtó tárul és ott állnak
Vén ember s nő férje.

„Rajta vesztél gaz csabító“
Ordit a nő férje,
„De itt vagyok, boszom sújtó:
Enyém összes pénze.“

Bankár elment. Szép Ludmilla
S az ő drága férje
Megmutatták szép ruhára,
Hogy van neki pénze...

???

Magyar zsidók.

Mily nagy mértékben birja néptünk szeretetét a zsidóság, bizonyítja azon körülmény is, hogy a vidéken nincs egyetlen község, kisebb, sőt nagyobb város sem, hol ne volna a zsidónak gunyveve. Mely gunyvevet a zsidó bizonyos tulajdonsága, vagy egy elejtett s a nép által gyorsan felfogott szava után nyer.

Volt alkalmam az ország több vidékén megfordulni s e gunyveveket nagy buzgalommal gyűjteni. E szép gyűjtemény a következő, jeles példányokból áll:

Alkalmatos, Apró Marczai, Aranypuszi, Áryék, Ázik, Bivalynyelv, Birkafej, Bizonyos, Bikanyak, Bolhazsák, Bögrehegyes, Bikafuró, Bűzkár, Beljebb Iczig, Barezgeld, Csengetyüs, Czérna Matyi, Czukros, Csipogó, Csorba, Czúgyik, Csescsés, Dülrád, Durán, Débe ettem, Ecetes Kóbi, Ehenhizó, Égináboru, Fogagyún, Fűrge Farkas, Fa-szál, Futyka, Fanyelvű, Fírlhangos, Foglenni, Farolj Jakab, Gyenge Jóska, Gyöngyvirág, Gyöngyös Mózes, Gombóc, Gunáryak, Gólyabél, Gerezble, Csenár, Gyorskoesi, Gyengeleves, Hánydel-vesdel, Hónap-lesz, Hersli, Hatoshajlás, Húsosefejű, Hóttigbeteg, Hideglábú, Hátulkezdí, Hasznos, Igaz Jónás, Jónap Aron, Jajkeserű, Jeges, Jókorgyitt, Jaj Rézi, Kincsem Náci, Kantadugó, Kapzsi, Kiskupak, Kacsatalp, Kacsangyik, Kákabellő, Kódvágó, Keserves Matyi, Kappan Jordán, Kéremalásan, Kisnebusulj, Loláb, Lencseboglya, Lábaviszi, Lapát, Lóbor, Lócsont Mózi, Lesi, Lyukaspofo, Medve Jankli, Mécsbél, Makkhetes, Mitymók, Malaczbőr, Majdlesz, Magamtolom, Nyulbőrös, Nincsűs Samu, Náthás, Nyulaeska, Nyakiglab, Nyalkatetti, Nyó-

másrontó, Ócskanadrág, Ócsó Áron, Partonmagos, Patkány, Pióca, Pillants, Potyka, Papesömör, Pokollétra, Pacsirta, Piesók, Rádillik, Roszkorgyútt, Rántott-leves, Rűcskös, Rajtafári, Ritka-csinos, Rádmász, Rezgönyárfa, Rűgös, Rászáradt Kóbi, Sziszeli, Szuszeda, Száraz Mózi, Szapora, Szűkséges, Szépapó, Szegletes Maxi, Tyúklúts, Tekints, Tűskés Kálmán, Todresz, Tudja mit?, Taknyos Péter, Tüdőfej, Veresnadrag, Vadhalál, Végigűres, Végemvan, Van az is, Zukher, Zuhogó.

Maczes ropogató.

Keresztényekhez.

Szent Pál mondja: a pénz minden rossz kútfeje régen

Mért törí, zúzza magát minden azért ezután?

Vallás, Isten, templom egész gúny már ezidőben,

Legfőbb ur a zsidó, bőrze a temploma már...

„Élelmes!” mondják, de születni szokott a zsidó rá,

Mindig rá mosolyog Fortuna kinceivel.

Hol látál te zsidót még szántani, vetni, kapálni?

Sippal kezd, de utóbb diszpalotába lakik.

Utálják őket nagy urak, mégsem lökik ám ki,

Pénzt ad, s vár ezután, dobpereregés, a mi jó.

Álliberálismus, kegyelet vallása a mi él,

Ünnepet ül a zsidó, romlik a Krisztus utód.

Ől a kereszténység keblén viperáknak e fője,

A vagyon és morál süllyed, enyészik utóbb!

Kénkő.

Levél a szerkesztőhöz.

Thekinthetes szerkeszthő ör!

Thodom, hodj magha thod csak thürthénetet, de én is elmondhok egyet, ami előadha maghát a mi falunkban.

Van edj Sándorlében nevű khotyaszű, nagy thodományu phándlika-khereskhedű ör, khi most legkőhölebb Dr. cizmet khap a csolásban. Hát ez a Dr. Csalódsi elmenth edjk adósához, hodj fizetné khi üthet. Dhe az adósnak pénzne nem levén, a Dr Csalódsi ör ghorombáskhodni kezdett. Erre az adós se vóth lustha, megfogtha Sándorlében, odavágta a cserépkhályhához, hodj még be is thörött, de a Dr. Csalódsi feje is. Erre azthán khezdetth a molathság. Az adós foghott egy nagy bhothot, udj eldhöngette a szeghény Dr. Csalódsi órat, hodj edj másiknak el khöllött üthet vezetni haza. Mith thett az a d ó s ?

Elmenth a városházra és bephörülthe a Dr. Csalódsi órat, hodj az bebhürte maghát az fi khályhá. Azt monthta, hodj mikhor bedjűtht a szobhába, khicsészotth, a khályhának dhüt és bebhürte és hozzá thevé, hodj fi (az adós) khárpóthlást khiván. Mikhor ezth Sándorlében meghallotta maghát, majd meghveszekhedett dhühében, hodj a goj mégv han nadj humczúth hozzá. Daschlogn soll a warn, mondha, dhe elég az hozzá, tanuja nem vóth Dr. Csalódsi órnak, hodj khikhapott, a khályha bevótha maghát törve, nem lehetett menekülnie. So wahr iach leb, so wahr ist dos was iach Ihna, als güter Freund, erzählt hob. Glaubn se? Wenn net, so kenn iach noch Andere b'stell'n, die das ach sogn'n warn. Ne, kotya zsidó, udj khellene maghát mindenkühnek fizetni a pherczenthekét, thodom a khotyák nem ghazghodnának udj.

Khérem thegye be a „Füstölő” ojságba, hadd ledjen falunk dicsérthére elmondva. Akharja a faluth thudni? Bonhádthól ószakra 1—1½ óráig khocsival. Thudja hodj hun van Bonhád? Bonhád, Pháks, Tholnamegye khét zsidófvárosa!

Khérem, igaz thürthénet. Die Krie soll a sich schneidin. Grin Gros soll ihm wach's'n im Bauch, ugyanis a Dr. Csalódsi Sándor órnak. Maradok thiszteletthel

Klapecz Dalfi.

A statisztika.

Azthat mondja a goj Istóczy, (e krie zall a zach trógn) hodj ez az ország a goj magyaroké. Wie hászt? Nézze meg magának Istóczy a statisztikát, hogy nincs-e aránylag a zsidóknak a legthöbbsz és legjavadalmozóbb földbirtokuk. Ha aztán megnézte, akkor hallgasson, különben mink kergetjük ki a magyarokat innét.

FEJTÖRŐ.

Cameleon-tól.

- 26, 9, 33, 4, 7, Zsidónak szép törvényt hozott,
De elrontá az átkozott.
2, 6, 7, 11, 8, Zenekirály s jeles író,
Mégis orrol rá a zsidó.
20, 35, 18, 5, 12, Bűszkén említjük mint nevet,
Mint fémtér a jordán eped.
13, 14, 23, 30, Verőfényes tiszta napon,
Vigan ugrál a harmaton,
17, 16, Bizton jár a szikla hátán.
Husát nem eszi a jordán.
15, 7, 16, Ha beáll, hull a falevél,
A fecske is utjára kél.
10, 7, 6, 11, Lépen fogják a gyermekek,
Kalitkába csacsog fecseg,
28, 29, 3, Ha regényes vászonra jó,
Hasznát veszi a képfestő.
22, 6, 19, Az imádság mitem ér ám
Zsidók közt ha nincs meg e szám
28, 25, 31, 32, Pupos állat, zahanán jár,
A vést érzi előre már.
28, 27, 21, 22, 20, Olesó s még sincs keletje hol
A csendes butaság honol.
30, 29, 31, 1, Ott okvetlen első kellék,
Hol pletykálnak a nénikék.
35, 34, 8, Ha zöld színbe öltözik fel,
Örvend a halandó kebel.
30, 4, 35, 16, 24, 19, 8, Kigunyolják a szemiták,
De kegyeli a goj világ.
1—36. Mi itt egy mondatot képez,
Keblünk igaz óhajja ez.

Megfejtési határidő szeptember 20.

A helyesen megfejtők közt tizen a Du-Mesnil-Marigny féle „A zsidókról” című, Istóczy Győző fordításában megjelent fizetést; ötven pedig a kiadásunkban megjelent „Solyosi Eszter vagy a tiszta-eszlári gyilkosság” című füzeteknek 10—10 példányt kapják.

A „Füstölő” 10. számában foglalt „Fejtörő” megfejtése: (Pöre, abbé, ék, konz, t, Ágai, Duna, Bél, Tátika, nem, Szemere, hó, tér, dada Bóz, zsoláros.)

Hucs be zsidó az ólba,
Nem méz többé a boltba,
Nem méréd a portékát,
Rágód a kukoriczát.

Helyes megfejtést csakis Nyársady Kapisztrán János t. előfizetők küldte be, s így a jutalmul kitűzött 5 fizetést nevezett előfizetőknek azon kérelemmel küldték meg, miszerint a felesleges 4 példányt ott lévő elbarátaink közt kiosztani sziveskedjék.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

A rágalmozó. Az eszme szép, de kidolgozása rossz. — **Dixi** Ily közlemények lapunk keretéből kizárják — **Rosche.** Kérjük folytatni. — **M-n L-s.** Már hosszabb idő óta nélkülözzük becses dolgozatait. Remélhetünk? — **Gy. L.** Későn jött. — **K. G. Jók.** Hozni fogjuk. — **Korbács.** Az első a „Füstölő” naptárában, a második legközelebb. — **Markus.** Rövidítve. — **Botond.** Csak nem akar erőnek erejével Vázott hüselni? — **O-s.** Felretettk — ádíbusznak. — **K.** Talán a jövő számban. — **T-a.** Elavult. — **Haxli.** Jönni fog. — **T-i.** Szentén. — **Keesergő.** Most kiszorult. — **Lőkös.** Szívesen küldjük. — **Nyaktiló.** Intézkedünk. — **Iezig.** Kérjük a folytatást. Tiszteletpéldány megy. — **Pusztainak.** Igen jó, hozni fogjuk. — **W. Cs.** (Budapest.) Igenis, azt jelenti hogy „Asinus”, csakhogynem az, a ki horjja, hanem az, a ki olyan számárságot tud összerézni, mint ön. — **S-i.** Ily esetben nem ajánljuk a fukarságot. Sokkal célszerűbb a kölcsönt uszora-kamattal is visszafizetni. — **P-a.** Csak azon esetben, ha a felelőseget elvállalja.

Mai számunkhoz mellélt előfizetési felhívásunkat a t. előfizetők szives figyelmébe ajánljuk.

SIREMLEK

rendkívül nagy választékban
Gerenday A.
első orsz. márványgyárosnál,
Mária Valéria-utca 2.

MONASZTERLY és KUZMIK utóadai
udvari divat-áru szállítók.
Budapest, váci-utca 17. sz.

SCHULLEK SÁNDOR,

késműves mester Budapesten
Király-utca 21. szám a.
Finom asztal- és zsebkések, mézáros bárdok és
szerszámok, angol borotvák, sat. jótállás mellett.
Mindennemű javítások elfogadottnak.
Postal megrendelések a vidékre utánvét mel-
lett eszközöltetnek.

LÓRINCZ ISTVÁN lábbeli-gyára.

Budapest, VI. muzeum-körút
5. szám.

Bartalits Imre könyvnyomdája,

Budapest, VIII., Eszterházy-utca
12. szám.

*Elvállal mindennemű nyomtat-
ványokat csinos kiállítás, s ju-
tányos ár mellett.*

KIRCHKNOPF és ADÁM

férfi és női harisnyák, kapocskák, gallé-
rok, kézelők, ingbetétek és zsebkendők,
bőr-, czipő- és posztókesztyűk raktára.
Budapest, Ferenciek tere 2. sz.

SZURMÁK V.

ezelőtt **SZURMÁK J. és fia**i
arany, ezüst- és drágakő-ékszer üzlete.
Budapest, kigyó utca 4. sz.

Özv. Gyimóthy Károlyné

férfi lábbeli készítő.
BUDAPEST,
kecskeméti-utca 5. szám.

Wetzer Pál

rumburgi vászon, kész női és férfi fe-
hérmű raktára,
„szép magyar nőhöz“
Budapest. urí- és koronaherceg-
utca sarkán.

HEYEK ADOLF

BUDAPESTEN,

Szervita-ér és sülő-utca sarkán

a „vadásznhöz“

kütpamutok, szabolcsek, szövőtt árak, férfi-
női harisnyák és divat-czikk raktára.

Ebenführer György

fűszer- és vegyesáru-kereskedése

„a gyöngyútkhoz.“

BUDAPEST,

VIII. ker., kófaragó-utca 5. szám.

Kühne B.

CAZDASÁGI GÉPCYÁROS

Mosonból

ezennel tisztelettel meghívja a nagyérdemű közön-
séget ujonnan megnyitott főkártárának

BUDAPESTEN

VI. kerület, váci-körút 21. szám a.
szives meglátogatására.

KOLLARITS JÓZSEF és fia

kész fehérnemű, vászon, asztalnemű
és szövött árak gyári raktára,

az „Ypsilanti“-hoz.

Budapest, váci-utca 5. sz.

KÜLÖNÖS FIGYELEMRE MÉLTÓ.

A hírneves dr. **Forti**-féle

sebtapasz

mely rendkívüli győzereje, eloszlató
érelő s fájdalmat csillapító hatása ál-
tal leggyorsabb, megbízatos s egyszers-
mind gyökeres gyógyulást eszközöl
különmű bajokban. Egy csomag ára
50 kr., nagyobb csomag **1 forint**
használati utasítással együtt, postán
küldve **20 krral** több.

Központi küldeményező raktár Budapesten:

TÖRÖK JÓZSEF

gyógyszerész urnál király-
utca 12. sz.

Bécsben: Pleban F. X. gyógyszerárban, István tér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszer-
tárban, Freung 7. sz. — Fritz G. és R. gyógyfű-keres. Bräunerstrasse 5. sz. —
Grácban: Nedwed A. a Mur-téren. — Prágában: Fürst József gyógyszerárban
Poric 1071. II. — Jassyban: Engel J. gyógyszerárban.

Továbbá kapható Budapesten: Píllich F. udv. gyógyszerárban nagy (8) korona-
utca. — Patak K. gyógyszerésznél korona-utca 26. szám. — Ifj. Wagner J. gyógyszer-
városházterén. — Schernhoffer K. özv. a „nagy Kristófhöz“ címzett gyógyszerárban,
Krisztóftér sarkán és Dr. Wagner D. gyógyszer. váci boulevard 59. — A lipótvárosi
gyógyszert nádor-utca 2.; Sztupa Gy. gyógyszer. a Kalvintéren. — Urbán J. király-utca
98. sz. — Thallmayer és Seltz droguisták, nádor-utca. — Kochmeister Frigyes utó-
dálnál droguisták, nagy korona-utca 22. sz. — Neruda N. droguista, hatvani-utca
7. sz. — Píllich F. különlegességek raktárában, keresepi udvar 8. sz. — Telkessy J.
udvari gyógyszer. a várbán. — Vlassek E. gyógyszer. a Krisztinavárosban — Frumm J. gyógyszer.
és Schwartzmayer K. gyógyszer. vízváros fő-utca. — Eisdorfer G. gyógyszer. Tabán-
ban (Ráczváros) fő-utca. — Also-Lendván: Kiss B.-nál. — Aradon: Rozsnyai M. és
Schäffer A. gyógyszer. urnál. — Berettyó-Ujfalun: Sárhéthy L. — B.-Csabán: Varrágh B.
— Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. — Debrecenben: dr. Rothschnek V. E., Tamássy K.,
Göltl N. és Örvényi O. — D.-Földváron: Náhhera P. — Egerben: Köllner L. és Vozáth L.
gyógysz. — Eperjesen: Isépy Gy. — Érsekújvárott: Conlegrer J. — Gyöngyösön: Büzák
T. — Győrött: Müller K. — Huszton: Keresztes S. — Jászberényben: Tschcher E. és
Merkl J. — Kaposvárt: Kecskény T. és Babocsay K. — Kassán: Koregtó K. A., Wandra-
chek K., Megay G. és Hegedüs L. — Karczagon: Báthory B. — Késmárkon: Gener-
sich C. A. — Komáromban: Grötschel Zs., Schmidthauer A. és Kirchner M. — Kun-Mada-
rason: Jung K. — Losonczon: Kirchner D. és Plichta L. — Léván: Boleman Ede. —
Makón: Nagy A. — Mező-Berényben: Baranyi M. — Mező-Kászony: Rátz Gy. — M.-Tu-
ron: Borbás J. — Miskolczon: Dr. Csáthi, Szabó, Mayer R., Ujházy K. és Dr. Szabó Gy.
gyógysz. — M.-Szigeten: Héder L. — Mitroviczán: Krstonic A. — Nagy-Kanisán: Pra-
ger Béla és Belus J. — Nagy-Károlyban: Füleky P. és Koricsauszky L. N.-Körösön: Med-
veczky Gy. — Nagy-Szombatban: Pántotsek R. — N.-Váradon: Huzezza M., Molnar J. és
Nyiry Gy. gyógy. — Nyiregyháza: Korányi J. gysz., Szopkó Alfr., és Lederer I. gyógy-
és Kovács S. — Pakson: Malatinszky S. — Perjámoson: Reinholz F. — Pécsért: Sipőcz J.
Pozsonyban: Piszitőry P. — Putnokon: Fekete N. — Rimaszombatban: Hamaliár K. —
Rosnyon: dr. Pósch J. gysz. és Hirsch J. N. — S.-A.-Ujhelyen: Medveczky A. és Pintér F.
— Sümegen: Stumborszky L. — Szathmáron: Bossin J., Dr. Lengyel M. és Böszörményi
J. gyógyszer. — Szegeden: Kovács Albert. — Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Diaballa Gy.
gyógysz. — Székelyhídon: Szabó J. — Szombathelyen: Simon Gy. és Rudolf A. — Tárpan:
Monó J. — Temesvárott: Tárcazy I. és Jahner C. M. gyógyszer. — T.-Ujfalun: Roykó G. —
Técsön: Ágoston Gy. — Tokajban: Reiner D. — Ungvárott: Lám S., Fränkel M. gyógyszer.,
Krausz A., Speck J. és Peltárszky A. — Zirczen: az irgalom. gyógyszer. — Veszprémben:
Fereny K. — Villányon: Fekete E. — Zirczen: Teffel J. — Erdélyország. Déesen:
Roth P. — Brassón: Schuster K. L., Gyertyánffy és társai. — Kolozsvárott: Valentini A.
és Biró J. — M.-Vásárhelyt: Bucher M. — Segesvárt: idősb Mittelbacher J. B. —
Szászváros: Graffius J. — Sepsiszent-Györgyön: Beteg B. és Ötvös P. — Tóváros:
Stafkovich J. — Zilahon: Weisz S.

Ezen kitűnő hatása, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője:

Forti László. Lak.: Budapest, I. ker. Nádor-utca a 5-ik szám